

Hans Johan Sagrusten

Johannes' openberring - Ein samtidsvisjon

Verbum 2022. 288 sider.

Hardcover: NOK 349. ISBN 9788254314869.

Ved Johannes Aarseth, stud theol,
Fjellhaug Internasjonale Høyskole.
johannes.aarseth@hotmail.com

En oppvekker i en søvning tid

Det er tydelig at det er mye som skjer i nyhetene. Krig, miljøvern, splittelse og krangel er noe som fyller nyhetsbildet vårt. Boka til Hans Johan Sagrusten tar tak i noe av dette, når det handler om Johannes' Åpenbaring. Hva har boka med livet vårt å gjøre? Dette spørsmålet forsøker Sagrusten å svare på.

Sagrusten har jobbet med Bibeloversettelse, er prest/teolog. Han har skrevet mange andre bøker, blant annet «det store puslespillet» (både 1 og 2), «den skjulte skatten», og har skrevet dikt med mer. Han har jobbet en god del med oversettelsen av Bibelen 2011, og er en fagperson med god kjennskap til Bibelen.

En samtidsvisjon

I boka «Johannes' åpenberring- Ein samtidsvisjon» viser han at boka ikke bare handler om fremtiden. Han skriver i boka «Openberinga handlar om det som kjem. Det har vi alltid visst. Men straks vi har sagt dette, har vi gjort boka ufarleg. Viss ho berre handlar om ei fjern framtid, kan vi like godt slappe av. Men Openberinga vil få oss til å tenkje på vår eiga framtid.» (Sagrusten 2022, 31). Gjennom boka får Sagrusten leseren til å peke på at vi også må se på vår egen samtid, både miljøvern og flyktningkrise. Han går gjennom ulike kapittel i åpenbaringsboken og bretter frem ulike tema som flukt, individualisering, sekularisering, mismot, narsissisme og mye mer. Et hvert kapittel peker på et negativt ord som er et tema i hvert kapittel. Gjennom ulike kapittel blir flere hendelser i nyere tid belyst slik at leseren virkelig ser at åpenbaringen speiler den livssituasjonen en selv står i. Han viser med det at åpenbaringen ikke nødvendigvis viser til en ren lineær tidsforståelse, men en spiral som går nedover (Sagrusten 2022, 33), der leseren kjenner seg igjen i de trengsler som blir beskrevet. På

den måten er tesen til Sagrusten at Åpenbaringen fungerer som et speil. Den viser oss tiden som vi lever igjennom bilder fra det vi ser i skaperverket/naturen.

Håp og formaning

Noe av det samme som de første kristne kjente på, kan en kristen kjenne på noe av det samme i dag. Åpenbaringen, og ikke minst Sagrusten sin bok får oss til å se på fikentreet; «*Se på fikentreet og alle andre trær! Når dere ser at de springer ut, vet dere av dere selv at nå er sommeren nær.*» Luk 21:29-30 N11BM Altså at endetiden er nær. Ved å se hvordan det er i verden rundt, (altså at Åpenbaringen speiler tilværelsen i verden) får det oss til å handle. En lesing av boka er også en formaning til de kristne å leve i vissheten om at Herrens dag skal komme, og at livet i nåtiden gjelder. Samtidig gir det en kristen person håp for fremtiden. Den gir oss håpet om himmelen der Gud skal bo blant sitt folk, og havet/døden skal ikke være mer (Åp 21:1-3).

Språket

Språket og strukturen i boka er noe interessant. Han bruker ofte dikt i boka for å få frem ulike poeng, samt skriver han ulike tenkte historier for å dra leseren inn i en fortelling. Det gjør at boka både formidler et faglig innhold, men gjør det også friskt og spennende. Boken inviterer med leseren til Patmos hos Apostelen Johannes. Hvert kapittel har en intro i starten som knyttes i hop med det siste som skrives i hver del. Slik får leseren lettere oversikt. Boka er skrevet på nynorsk, noe som kan gjøre boka litt mindre tiltrekkende hos noen lesere. Likevel er språket klart og tydelig for en person som ikke er vandt med å lese nynorsk. Måten boken er skrevet på, både språk og innhold gjør at boken får et poetisk preg over seg, men formidler et tydelig budskap til leseren. Gjennom å dra inn dagsaktuelle temaer med poesi, små fortellinger, og faglig innhold gjør det at boka flyter litt ulike steder på en gang, som kan være både en styrke og svakhet.

Mismot blant kristne

Boka er dermed ryddig strukturert, og peker på noe som er viktig i vår tid. I nåtiden er det blitt et større fravær av forkynnelse rundt åpenbaringen. Bevegelser og kirker er redde for å si noe om åpenbaringen for å skremme eller peke på sitater i skriften som kan være skyggebelagt bak et symbolsk språk. Eller at livet her og nå blir viktigere snarere en fremtiden. Sagrusten peker på at fremtiden er nå (Sagrusten 2022, 74), og da må vi ikke glemme åpenbarings budskap. Mismotet eller fraskrivning av ansvar kan lett ramme den kristne i en tid fylt med kriser. Noe som også blir tydelig når Sagrusten skriver om den nye jorda er at den gamle jorden skal fornyes, og ikke at den skal erstattes med den gamle (Sagrusten 2022. 255-258). Det gjør at miljø og natur blir viktigere, og tekstene om forvalteransvar (for eksempel 1 Mos 1:26-29) får større tyngde. Da blir det desto viktigere at de kristne er miljø bevisste og er en del av det som skjer i det politiske og sosiale livet rundt i verden.

Savn i boka

Selv om budskapet, språk og struktur i boka er relevant, er det noe jeg savner i boka. Boka peker ikke mye på fortapelsen. Store deler av åpenbarings boka handler om Guds dom over uretten, også over de som ikke er kristne. Den får frem Guds løfte om å fjerne ondskap til slutt, men ikke mye om den

evige dom for de som ikke tror. Boken bærer likevel et sjelesørgerisk preg når det skrives om dommen. For i enden skal alt frem i lyset, og de som har opplevd menneskers ondskap skal minnes, og ikke glemmes. Rettferdighet skal seire. Det Sagrusten velger å belyse er «For Gud gjennomlyser alt. Det som står att ved dommen, er at vi sjølve ser det sanne biletet av kven vi egentleg var, når Guds openberring avslører alt. Og det er kanskje den sterkaste straffa som tenkjast kan.» (Sagrusten 2022, 242). Fravær av å snakke om Guds straff over synd kan gjøre at det ikke blir like mye alvor over misjonsoppdraget.

Likevel peker boka i stor grad om samtiden. Det gjør at det eskatologiske preget i boka ikke blir like stort. Det er nok flere grunner til dette, da det er ikke hovedanliggende med boka å peke på Åpenbaringen sin forestilling om det i fremtiden, men det som vi ser nå. Det er likevel en god del fremtidsforventing. For eksempel på s.198 og s.223 i boka: «Slik vil slutten på Openberringa òg vekkje lengsla vår etter vårt eige tapte paradís. (...) Borte er alle dei negative skildringane av den store byen Babylon. Attende står berre det beste: felleskapet innanfor dei trygge murane.» (Sagrusten 2022, 198, 223).

I tillegg er det lite fokus på korset i boka eller historien om påskelammet. Det nevnes ikke like tydelig, selv om det er nevnt litt om det (Sagrusten 2022, 77). Kristus som lammet er en sterk underliggende faktor åpenbaringen. Jesus gjennomsyrrer boka. Det mener Sagrusten også (Sagrusten 2022, 91). Lammet får likevel ikke så stor plass eksplisitt som en kanskje skulle ønske seg. Han går gjennom kapittel for kapittel i Åpenbaringen og det er derfor kanskje ikke like naturlig å trekke inn lammet i alle kapittel.

Nye innfallsvinkler

Alt i alt kan boken anbefales. Det er ransakende å lese boka, samtidig gir den håp i en tid hvor den kristne tro er i nedgang i Skandinavia. Boken får oss til å leve i verden, snarere enn å flykte fra alle problem som vi møter på. For vi er sendt til verden som kristne med det håpet som vi har fått i Kristus. Boka gir nye innfallsvinkler inn mot en bok i Bibelen som ikke alle leser så ofte. Det gjør at Sagrusten sin bok er vel verdt å lese og veldig spennende på mange måter.

Litteraturliste

Sagrusten, Hans Johan. 2022. *Johannes' openberring - Ein samtidsvisjon*. Verbum.